

1A

Lidé odešli A přeci Kdybyste byli jednou tiše
 a zůstaly jen věci někdo i věci alespoň na malou chvíličku,
 nejtišší. uslyší Bylo by dozajista slyšet
 (...) šeptání vašich hrníčků.

2A

„Tobě ale, veverka, jde to šplhání! To je rychlost, to jsou hoří – tak bych to chtěl taky umět. Jak to děláš?“ zeptal se zrzeký datel. „No jak,“ zamyslela se veverka, „nestřihám si drápky. Ani na předníci nohách, ani na zadních.“ (:)
 „A já bych chtěl umět šplhat zrovna tak jako ty na stromě.“
 „A šplháš krátkými přírazy, nebo dlouhými?“ zeptala se veverka.
 „Na ty krátké nemám přední nožičky. A dlouhé taky nedělám. Já při šplhu hopkám. Já šplhám hopkavně. Ale přední nožičky jsem nikdy neměl. My datové máme místo nich křídla.“
 (Nepil, F. Zobáček mi namaluje červeně. Praha: Albatros, 1983.)

2B

Nikdy jsem o našem baráku hluboce nepřemýšlel, protože to není dům historický. Historické domy jsou v Praze hlavně na Malé Straně a vůbec poblíž centra a poznají se podle toho, že mají legrační a většinou barevné předky. Cizím slovem se ty předky nazývají fasáda a jsou v různých slozích, i když je postavili taky většinou jen z cihel jako náš barák.
Mé myšlenky potáhla černá chiméra a ústa nechtěla opakovat tu strašnou zvěst.
 Tuhle větu jsem si vypůjčil z jedné zajímavé knížky, kterou mi zase půjčil Čenda. Ta věta totiž přesně sedí, i když je z dramatického románu, a spisovatel za mě krásně vyjádřil to, co já dovedu říct jen slovy, že jsem našťvaný a moc mi do mluvení není.
 (Steklač, V. Mírek a spol. Praha: Albatros, 1985, s. 4)

1B

Čekali všude dudáka. A dlouho dudal do tance,
 Kudyže půjde? Tamtudy! Do kola, hopsa, hupy hup!
 Z chalupy chasu vyláká, Dali mu ta to do rance
 Zadudá dudák na dudy. Pár buchet, taky trochu krup.

2C

Hroch

Přirodopisné názvosloví
 je u nás leckdy nepřesné –
 a my jen koukáme jak sovy
 a nikdo ani nehtesne.

Brouček jak panimámy vlásek
 si říká drze klíkoroh –
 a chudinka ten kolos hroch
 má jméničko jen ze čtyř hlásek.

To přísná věda velmi šťastně
 zve hrocha h i p o p o t a m u s
 a tak je každému hned jasné,
 že je ho doopravdy kus.